

Miksi Jeesus torui Marttaa? (Luuk. 10:38-42)

Saarna Ikaalisten ja Luhalahden kirkoissa 24.9.17

Tässä yhtenä iltana vietettiin lapsityön toimintakauden aloitusta. Meillä oli ensin hartaushetki seurakuntakeskuksessa ja sitten iltapalaa ulkona seurakunnan leikkipuiston vieressä. Hartaushetken tekstit ja laulut käsittelivät Jumalan huolenpitoa eli meillä oli sama aihe kuin tänään tässä messussa. Kun minä puhuin siinä hartaudessa tuosta aiheesta, minä kysyin lapsilta, että miten toisesta pidetään huolta. Miten huolenpitoa osoitetaan? Paikalla oli noin kymmenen lasta, joista aika moni oli viisivuotias. Sanoin, että vanhemmat huolehtivat ja osoittavat huolenpitoa, mutta myös lapset voivat pitää toisistaan, mutta myös aikuisista. Mitäs lapset vastasivat? Eikö olekin mielenkiintoista? Saimme keskustelussa listattua monta tärkeää asiaa. Ensimmäisenä joku lapsi sanoi hieman ujostellen, että lapsi voi osoittaa huolenpitoa kunnioittamalla aikuisia.

Olipas se liikuttavaa, mutta samalla aika mielenkiintoista. Äkkiseltään ajateltuna kunnioitus ja huolenpito ovat kaksi eri asiaa, mutta tarkemmin ajateltuna lapsen ajatuksessa on ideaa, sillä rakkaus ja kunnioitus eivät ole erillisiä asioita. Mietin asiaa jopa niin, että ollakseen täyttä tai puhdasta rakkauden tulee sisältää myös kunnioituksen toista kohtaan. Tarkoitan, että kun rakastaa toista hyväksyy toisen sellaisena kuin hän on. Kunnioitus tarkoittaa myös kuuntelemista ja toisen ajatusten ja tunteiden arvostamista. Ei se kuitenkaan tarkoita, että olisi samanlaiset ajatukset tai tunteet, vaan nimenomaan toisen kunnioittamista.

Seuraava lapsi kiekaisi, että halaaminen ja ennen kuin juttua sitten jatkettiin, kävivät kaikki halaamassa omaa isäänsä tai äitiänsä. Huolenpitoa voi todellakin osoittaa halaamalla tai laittamalla käden olkapäälle. Kaikki ihmiset tarvitsevat läheisyyttä, vaikka kaikki eivät välttämättä halua halailla. Siinä tulee taas esiin toisen kunnioitus. Mistäs me sitten puhuimme lasten kanssa... Ai niin, millä aamut aloitetaan? No, tietenkin sanomalla hyvää huomenta. Niin osoitetaan huomiota ja huolenpitoa. Totesimme lasten kanssa, että kaikki ystävälliset sanat ovat huolenpitoa toisesta. Ne saavat aikaa hyvää mieltä. Entäs sitten... Muistutin lapsia, että oven avaaminen ja muut pienet huomaavaisuudet ovat myös huolehtimista. Esimerkiksi se, että ruokapöydässä ei kiirehdi ottamaan itse, vaan huolehtii siitä, että muut saavat. Johan näitä tässä oli, mutta taidettiin lasten kanssa lopettaa siihen, että ajan antaminen toiselle on huolenpitoa. Kun antaa omaa aikaansa, tulee toinen huomioduksi, tarvitsee hän sitten lempeitä sanoja, halauksia, pieniä palveluksia tai läsnä olevaa kuuntelijaa.

Tämän päivän evankeliumi tuo eteemme sisarukset Martan ja Marian ja kaksi tapaa osoittaa huolenpitoa. Martta hääriä keittiössä ja Maria kuuntelee Jeesuksen opetusta tämän jalkojen juuressa. Minun sympatiani on aina ollut Martan puolella, sillä kyllähän vieraille täytyy tarjota ruokaa eivätkä he saaneet vieraaksi vain Jeesusta, vaan myös joukon opetuslapsia ja ehkä vielä yllätysvieraiksi. Keittiössä olisi tosiaan tarvittu apua.

Tuskinpa Jeesus kuitenkaan tarkoitti, että Martan olisi pitänyt jättää ruoka tekemättä – tuskinpa vain. Olihan talo täynnä nälkäisiä miehiä. Mitä nuo Jeesuksen sanat sitten oikein merkitsivät? Aivan tyhjentävää vastausta ei ole mutta, selitys voisi olla se, että Jeesuksen sanat, *"Martta, Martta, sinä huolehdi ja hätäilet niin monista asioista. Vain yksi on tarpeen"* viittaisivat enemmänkin Martan sydämen tilaan kuin keittiön tilanteeseen.

Martalla ja Marialla oli ilmeisesti luontaisesti omat roolinsa ja tehtävänsä. Martalle oli luontaista tekeminen ja palveleminen ja Maria syventyi hengellisiin kysymyksiin Jeesuksen jalkojen äärellä.

Hän oli kuuntelija. Molemmat ovat tärkeitä eikä niitä pidä vertailla tai asettaa vastakkain. Ne ovat pikemminkin toisiaan täydentäviä. Sen sijaan, että mietimme olemmeko martoja vai marioita, meidän tulisi miettiä miten nuo molemmat roolit tulisivat todeksi meidän elämässämme - siis sekä toisten kuunteleminen että käytännön auttaminen ja palveleminen.

Tässä kohtaa saarnan valmistelua minä pysähdyn. Jäin miettimään millä äänensävyllä Jeesus sanoi: *Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet niin monista asioista. Vain yksi on tarpeen.* Sitähän ei voi tietää, mutta jos Jeesus olisi sanonut sen hyvin lempeällä äänensävyllä, olisi se ollut jonkinlaista hyväntahtoista huolenpitoa. No, joka tapauksessa tekstissä pidettiin kovasti huolta: Martta oli keittiössä ja Maria piti seuraa vieraille. Mutta niin mielenkiintoista kuin kahden naisen vertailu onkin, tekstin tähtäyspiste on jossain muualla – Jeesuksessa. Hän nimittäin osoitti huolenpitoa tulemalla vieraaksi ja puhumalla ja opettamalla.

Minä en kuitenkaan saa rauhaa kysymykseltä: miksi Jeesus torui Marttaa? Yksi mahdollinen vastaus tuohon kysymykseen löytyy ehkä kuitenkin tekstistä, sillä aivan sen alussa todetaan, Martta otti vieraat vastaan. Kun Raamatussa otetaan vieraita vastaan, sen tekee yleensä talon isäntä. Vain yksittäistapauksissa nainen tekee sen. Tämä tarkoittanee sitä, että Martalla oli hoidettavana isännän tehtävät ja siten oli myös paljon huolta ja murhetta. Siten Jeesuksen vastaus Martalle taitaakin olla saman sisältöinen kuin hänen opetuksensa vuorisaaressa. *'Älkää siis murehtiko: 'Mitä me nyt syömme?' tai 'Mitä me juomme?' tai 'Mistä me saamme vaatteet?' Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne tietää kyllä, että te tarvitsette kaikkea tätä. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin. Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.'*

Molemmissa teksteissä Jeesus sanoo, että ota rauhallisesti ja keskity olennaiseen. Tai älä huolehdi ja murehdi niin paljon, että et pysty keskittymään olennaiseen. Niin ja mitä se olennainen onkaan? Se on Jumalan läsnäoloa, se on hänen rakkauttaan, se on syntien anteeksisaamista Jeesuksen tähden, se on Jumalan huolenpitoa.

Jeesukselle voisi sanoa, että kyllä minä ymmärrän, mutta kun ei oikein pysty. Kun on niin paljon kaikenlaista niin kuin Martalla. Me tulimme tänään kirkkoon. Jätimme tekemiset, työt, puuhut, mielenkiinnon kohteet hetkiseksi ja tulimme kirkkoon. Ja teksti vei meidät samalla myös Betaniaan Martan ja Marian kotiin, ja nimenomaan Marian viereen. Siinä on meidän paikkamme, kun olemme täällä kirkossa. Messun jälkeen palaamme koteihimme ja kenties taas enemmän Martan rooliin. Olennaista on kuitenkin, että olemme samalla Isän Jumalan huolenpidon alla ja kutsuttuja huolehtimaan muista. Rakastettuja ja kutsuttuja rakastamaan.